

Nr 1535

Av herr **Lindberg m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 157, med förslag till lag om ändring i naturvårdslagen (1964: 822) m. m.

(Lika lydande med motion nr 1316 i Första kammaren)

I sitt slutbetänkande (SOU 1968: 18) föreslog kommittén för ett renare samhälle beträffande renhållningsansvaret för vägområde dels att renhållningsskyldigheten kring rast- och parkeringsplatser skulle utsträckas till ett område av 50 meters bredd, dels att denna skyldighet borde gälla även vad man kallar kantbälten mellan sådana platser.

Kommitténs utförliga motivering framgår av nämnda betänkandes avsnitt 8.4.3.

Enligt det förslag som förelagts riksdagen i Kungl. Maj:ts proposition 1970: 157 skall i lagen om allmänna vägar införas en ny paragraf, betecknad 5 a §, i vilken bl. a. stadgas att väghållare är skyldig att svara för renhållningen av mark intill en bredd av 25 meter i anslutning till parkerings- och rastplatser som hör till väg inom område utanför stads- eller byggnadsplan. Detta dock under den givna förutsättningen att allmänheten har tillträde till marken i fråga.

Renhållningsskyldigheten längs enskilda vägar berörs inte av sagda förslag.

I denna del har föredragande statsrådet samrått med chefen för kommunikationsdepartementet. Propositionen avviker här väsentligt från vad kommittén för ett renare samhälle föreslog. Departementschefen är för egen del påfallande fåordig när det gäller att klargöra motiven för avvikelserna. Det förefaller dock som om de skäl som statens vägverk anfört mot förslaget i sitt remissyttrande har varit utslagsgivande.

Enligt vår bedömning är vägverkets invändningar inte övertygande. Den nu föreliggande propositionen tar i allt väsentligt sikte på att förstärka skyddet av vår miljö. Det framstår därför som rimligt att de synpunkter på omfattningen av renhållningsskyldigheten för väghållare, vilka anförts av bl. a. statens naturvårdsverk, borde ha tillmätts större vikt. Den restriktiva inställning som i aktuella avseenden kommit att prägla propositionen avviker på ett markant och beklagligt sätt från dess innehåll i övrigt.

Enligt vår mening hade det varit väl motiverat, att departementschefen i vart fall redovisat och diskuterat skälen för och emot en renhållnings-

skyldighet för ett kantbälte av exempelvis 5, 10 eller 25 meters bredd.

En förnyad prövning av denna fråga utifrån miljömässiga aspekter synes oss befogad.

Under 1960-talet har antalet husvagnar ökat mycket kraftigt. Trots de åtgärder som vidtagits för att dämpa efterfrågan på kapitalvaror av nämnda typ förväntar man sig i branschen en fortsatt expansion.

I takt med det växande antalet husvagnar har problemet med nedskräpning kring uppställningsplatserna vid vägarna tilltagit. Många husvagnsägare har tagit för vana att »långtidsparkera» inte bara på markerade rast- och parkeringsplatser utan också på andra ställen längs vägarna. På åtskilliga håll i landet medför dessa »temporärt fasta bostäder» avsevärda sanitära olägenheter. Erfarenheter och iakttagelser inom bl. a. det mycket turistintensiva Jämtlands län tyder på att nedskräpningen i anslutning till uppställningsplatserna fått en omfattning som är ett direkt hot mot viktiga naturvärden.

I andra delar av propositionen än de nyss nämnda föreslås bestämmelser som gör det möjligt att mera kraftfullt ingripa mot dem som skräpar ned eller på annat sätt förorenar. Vidare vidgas kommunernas och väghållarnas skyldigheter att genom lämpliga anordningar och åtgärder se till att avfall m. m. samlas upp och tas om hand. Inte desto mindre kvarstår problemet att nedskräpningen kring i första hand rast- och parkeringsplatser — anvisade såväl som självalda — är av ansenlig omfattning. Mot denna bakgrund framstår den för rast- och parkeringsplatser föreslagna 25-metersregeln som alltför snävt hållen. Områdesgränsen bör därför fastställas till 50 meter.

I avvaktan på resultatet av den förnyade prövning som i det föregående förordats vad beträffar renhållningsskyldigheten inom det s. k. kantbältet kring vägarna bör övervägas om restriktioner kan införas som begränsar eller hindrar långtidsparkering av husvagnar på andra än för ändamålet särskilt angivna platser. Sådana bestämmelser skulle t. ex. kunna införas i vägtrafikförordningen.

Med hänvisning till vad som anförts i det föregående hemställs,

att riksdagen beslutar att paragraf 5 a i lagen om allmänna vägar skall ha följande lydelse:

Genom renhållning skall vägområde hållas i sådant skick, att skäliga sanitära hänsyn och trevnadshänsyn blir tillgodosedda. Detsamma gäller i fråga om mark till en bredd av 50 meter intill parkerings- eller rastplats som hör till vägen, i den mån allmänheten har tillträde till marken. Inom område med stadsplan eller byggnadsplan äger vad som ovan sagts tillämpning endast på vägområde för motorväg eller motortrafikled,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ger till känna vad som i övrigt anförts i motionen.

Stockholm den 17 november 1970

Sven Lindberg (s)

Birger Nilsson (s)
i Östersund

Åke Green (s)

Sture Ericson (s)
i Örebro

V. Wikner (s)

Gunnar Olsson (s)
i Edane